

prima instanță: S. Papuha  
instanța de apel: M. Guzun, A. Nogai, A. Doga

dosarul nr. 2ra-1397/15

## ÎNCHEIERE

10 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul  
Judecătorii

Ala Cobăneanu  
Tamara Chișca Doneva  
Valentina Clevadi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Vasili Novacov

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vasili Novacov împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Red Union Fenosa” cu privire la încasarea salariului

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2015 prin care a fost respins apelul declarat de Vasili Novacov și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 29 iulie 2014, prin care a fost respinsă acțiunea

constată:

La 24 decembrie 2012, Vasili Novacov a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Red Union Fenosa” cu privire la încasarea salariului.

În motivarea acțiunii a invocat că a lucrat la ÎCS „Red Union Fenosa” având calitatea de mecanic pe macara automobilă.

Susține că prin ordinul cu nr. 195 din 24 septembrie 2012, a fost concediat în baza prevederilor art. 86 alin. (1) Codul muncii, în legătură cu reducerea personalului.

Afirmă că deși de nenumărate ori s-a adresat către pârât, acesta până în prezent nu i-a achitat salariul. Restanța la salariu constă din remunerația pentru orele de serviciu la domiciliu în același timp la sursa electrică de la motor Diesel pe autocamionul Kamaz 5320 cu n/î CCA – 739 și pe automacara KS35714 K cu n/î CIR – 223, pentru perioada 01 septembrie 2012 – 24 septembrie 2012, în mărime de 3032 lei, a remunerației pentru orele de serviciu la domiciliu pentru luna august a anului 2012 în mărime de 1776 lei, a remunerației pentru orele de serviciu la domiciliu pentru luna iulie a anului 2012 în mărime de 1968 lei, a retribuției pentru orele de muncă prestate suplimentar în luna august în mărime de 125 lei, a salariului mediu lunar restant pentru a doua lună după concediere în mărime de 2043 lei și a salariului 13 și 14 în mărime de 8000 lei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 143, 145, 157, 186 pct. b), art. 330 Codul muncii, art. 38, 85, 166, 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea salariului în sumă de 16819 lei, precum și penalitatea de 0,1 % pentru fiecare zi de reținere a plății salariului.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 29 iulie 2014 a fost respinsă acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2015 a fost respins apelul declarat de Vasili Novacov și menținută hotărârea primei instanțe.

La 09 aprilie 2015, Vasili Novacov a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Susține că instanța de apel a respins solicitarea cu privire la încasarea sumei de 244,88 lei, prevăzută de art. 330 alin. (2) Codul muncii, ca compensarea pentru reținerea salariului în mărime de 0.1 % pentru fiecare zi de reținere.

Menționează că faptul reținerii salariului se confirmă prin aceea că angajatorul benevol a achitat, după eliberare din funcție, suma de 482,41 lei, salariul în sumă 1463,48 lei.

Consideră ca fiind greșit argumentul instanței de apel în sensul că pentru orele de serviciu la domiciliu pentru luna august anului 2012, a primit 1621,82 lei, deoarece a primit remunerația doar pentru 2 săptămâni de serviciu, iar pentru celelalte 2 săptămâni din luna august, dânsul nu a fost remunerat.

Indică că instanța de apel face referire la art. 95 alin. (1) Codul muncii și pct. 42 din contractul colectiv de muncă cu SA „Red Union Fenosa”. Totuși, pct. 42 din contractul colectiv de muncă nu stabilește ordinea efectuării muncii în ture și nici nu anulează munca în ture pentru lunile august – septembrie a anului 2012, la fel, nici art. 95 din Codul muncii nu poate anula efectuarea serviciului de către recurent, astfel în cât a fost stabilit serviciul pentru 24 de ore pe zi.

Mai indică că nu este întemeiată afirmația instanței de apel precum că la 01 iulie 2012, ÎCS „Red Union Fenosa” a încheiat un contract cu SRL „Dezenargo”, prin care acesta din urmă a efectuat serviciul la domiciliu, din considerentul că începând cu luna iulie și până în luna septembrie anului 2012, dânsul a lucrat la domiciliu.

Indică că intimatul nu a prezentat instanței graficul de serviciu a lucrătorilor din cadrul ÎCS „Red Union Fenosa” pentru luna septembrie a anului 2012, dar nici a lucrătorilor SRL „Dezenargo” din luna iulie – septembrie.

Susține că graficul de serviciu pentru luna august prezentat de intimat este falsificat și nu corespunde realității, din considerentul că salariatul a indicat că a efectuat serviciul în perioada de 06 august 2012 – 12 august 2012 și 20 august 2012 – 26 august 2012, la acel moment era deja concediat.

La 02 iunie 2015, ÎCS „Red Union Fenosa” a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților, la 12 februarie 2015, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire anexată (f. d. 164), însă careva date despre recepționarea acesteia de către recurent, la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că Vasilii Novacov s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 09 aprilie 2015, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vasilii Novacov, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Vasilii Novacov, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Vasili Novacov ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Vasili Novacov se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi